

In memoriam

Zvuk zvona označit će sudu i posljednji oproštaj svih nas od prijatelja, suradnika i kolega. Iako nitko od nas ne želi vjerovati, nažalost istina je — umro je Darko Sutarić.

Teško je sada birati riječi spontane, iznjedreno iz srca, jer riječi ne pomažu. Bol je neizreciva, tuga nemjerljiva, a žalost vječna. Umro je čovjek koji nije imao vremena stići na sve što je želio, uraditi sve što je započeo.

Djelatnici Kombinata Valpovo, a posebno pogona za Industriju Tvornice stočne hrane (TSH-e) »Valpovka« Valpovo s tugom su primili vijest da njihovog dugogodišnjeg radnika, suradnika, rukovodioca i prijatelja više nema među živima.

Darko Sutarić rođen je 9. veljače 1914. godine u Novoj Gradiški gdje je završio osnovno i srednje obrazovanje, a 1938. godine diplomirao je na Visokoj poljoprivrednoj školi u Brnu — Čehoslovačka. Nakon završenog fakulteta bio je na usavršavanju u Francuskoj, a u Kombinat u se zaposlio 1. prosinca 1954. godine — na prvi dan početka rada u TSH-e »Valpovka« kao jedan od osnivača i dugogodišnji rukovodilac, tehnolog i stručnjak u toj oblasti. TSH-e »Valpovka« puštena je u pogon velikom zaslugom Darka Sutarića kao prva tvornica stočne hrane u Hrvatskoj 29. 11. 1954. godine. Već u prvoj godini taj mali kolektiv sa dvadeset i pet djelatnika proizveo je 450 tona stočne hrane. Za kratko vrijeme svojom visokom kakvoćom stekao je afirmaciju i povjerenje potrošača.

Darko je bio skroman čovjek, za njega radno vrijeme nije postojalo, za njega je dan uvijek imao premalo sati. Već u to vrijeme prednjačio je svojim idejama, bio pobornik visoke tehnologije i svjetskih iskustava. Njegovom zaslugom naša TSH-e postala je sinonim visoke kakvoće i širokog asortimana proizvoda.

Uvijek je govorio — treba gledati unaprijed da nas ništa ne zatekne, da smo spremni reagirati i pratiti tržište našom kakvoćom. I tako je to bilo mjesecima i godinama svih dugih trideset godina predanog rada do zaslužnog odlaska u mirovinu 1974. godine.

Ni odlazak u mirovinu nije za Darka značio zastoj i kraj. Dolazio je u Tvornicu, vršio pokuse i ispitivanja i radovao se svakom novom rezultatu. Bilo je malo onih koji ga nisu voljeli, jer je svugdje gdje je radio i surađivao stvarao prijateljstva, bio poštovan i ostavljao sjećanje po dobru. Uvijek je bio rado viđen i dobro došao. Bio je ponosan na postignute rezultate a nakon završenog posla odmah je žurio na novi. Stočna hrana, superkoncentrati i dodaci stočnoj hrani pod imenom »Valpovka« bili su i ostat će vezani uz ime i rad Darka Sutarića.

Sada prilikom posljednjeg oproštaja recimo još jedno veliko hvala Darku za sve što je učinio. Hvala od svih koji su s njim radili i živjeli, koji su ga cijenili kao radnika, prijatelja i čovjeka.

Hvala mu za sve.

Po svom radu i životu ostat će nam uzor.

Obitelji preminulog Darka Sutarića, supruzi Nadi, sinu Sveti, snahi Tonki, unuku Danijelu i ostaloj rodbini trijeći utjehe u ovim trenucima ne mogu puno pomoći. Svjesni toga suosjećamo s njima u tuzi i boli. Mogu biti ponosno što su imali oca i muža kakav je bio Darko.

Djelatnici Kombinata i kolege s posla učinit će sve da obitelji olakšaju bol i ogromnu prazninu koja je nastala njegovim odlaskom.

U Kombinat, u kojem je proveo najveći dio svog radnog vijeka, u Valpovu koje mu je postalo drugi dom Darko je učinio mnogo i to neće dozvoliti da ga zaboravimo. Njegova zvijezda nije ugasla, samo je otputovala u neko drugo zvijezde. Tamo će nastaviti sjati zauvijek.

NEKA MU JE VJEČNA HVALA I SLAVA!

Mr. Ivan Kiš